

Bài 7: Tấm Cám

Tấm và Cám là hai chị em cùng cha khác mẹ. Tấm là con vợ cả, Cám là con vợ lẽ. Bố chúng nó đã mất, mẹ Tấm cũng mất luôn. Tấm ở với con Cám và dì ghẻ là mẹ Cám. Ngày ngày Tấm phải đảm đương hết mọi công việc nặng nhọc trong nhà. Trong lúc đó thì Cám được mẹ nuông chiều không phải làm gì, suốt ngày chỉ biết ăn uống rồi đi rong chơi.

Một hôm dì đưa cho mỗi đứa một cái giỏ, bảo đi bắt tôm bắt tép. Dì hứa rằng: “*Hễ đứa nào bắt được nhiều thì cho yếm đỏ.*”

Hai đứa cùng mang giỏ đi ra đồng. Tấm bắt được nhiều, Cám bắt được ít. Cám bảo rằng: “*Chị Tấm ơi chị Tấm, đầu chị lấm, chị hụp cho sâu, kéo về dì mắng.*”

Lúc Tấm hụp xuống thì Cám ở trên bờ trút lấy cả tôm tép của Tấm vào giỏ mình rồi mang về trước. Tấm lên dòm đến giỏ thì thấy mất cả, nó mới khóc hu hu lên.

Bụt hiện lên hỏi: “*Làm sao con khóc?*”
Tám kể sự tình cho Bụt nghe. Bụt bảo nó coi lại giỏ thì chỉ còn một con bống mà thôi. Bụt mới bảo đem thả con bống xuống dưới giếng mà nuôi; cứ một ngày hai lần, mỗi bữa cơm đáng ba bát thì ăn hai, bớt một bát để cho bống. Lúc đổ cơm xuống giếng thì bảo: “*Bống ơi bống! Lên ăn cơm vàng cơm bạc nhà ta, chớ ăn cơm hẩm cháo hoa nhà người.*”

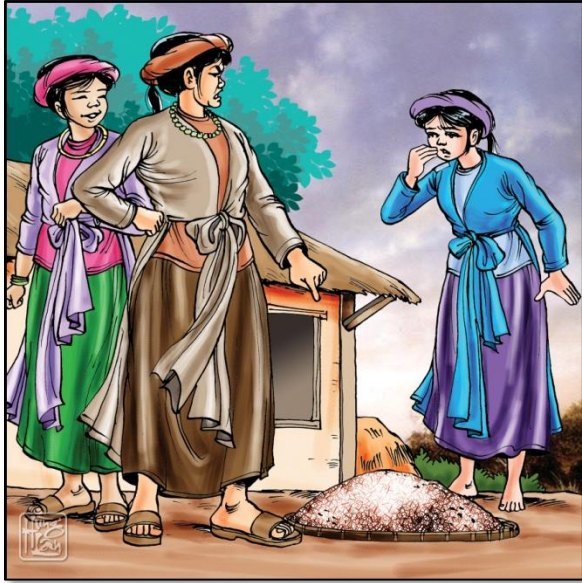
Tám nghe lời Bụt đem thả bống xuống giếng để nuôi.

Không bao lâu, dì ghẻ biết được bèn kiếm cách bắt bống ăn thịt. Một hôm, dì ghẻ bảo Tám dắt trâu đi chăn ở đồng xa. Tám vâng lời. Ở nhà hai mẹ con ra giếng bắt lấy bống mang về làm thịt ăn.

Đến bữa, Tám đem cơm ra cho bống nhưng không thấy bống nữa. Nó khóc òa lên. Bụt lại hiện ra, bảo rằng: “*Bống bị ăn thịt rồi. Con về nhà nhặt lấy xương bỏ vào lọ rồi đem chôn dưới giường.*”

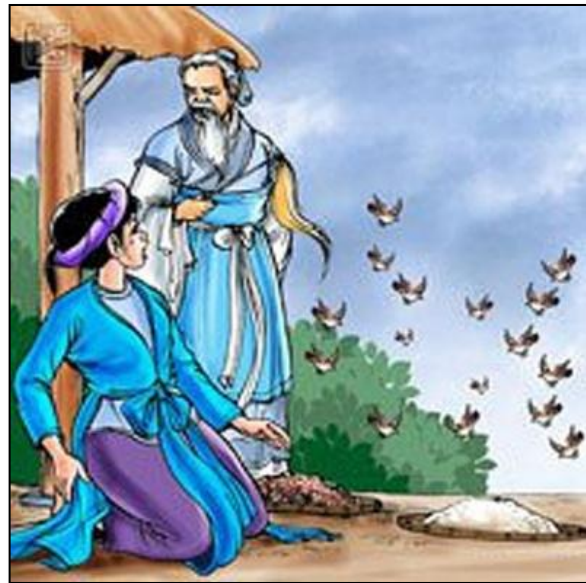
Tám nghe lời Bụt, về nhà tìm xương bống. Có một con gà bảo nó rằng: “*Cục ta cục tác, cho ta nắm thóc ta bới xương cho.*” Tám lấy thóc ném cho gà. Gà bới một chỗ thì thấy xương ngay. Tám nhặt lấy bỏ vào lọ rồi đem chôn.

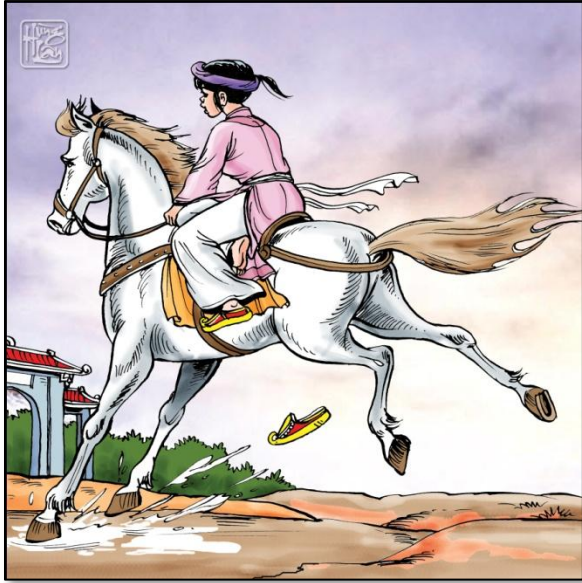

Được ít lâu nhà vua có mở hội. Hai mẹ con Cám sắm sửa để đi xem hội. Mẹ Cám lấy một đầu thóc và một đầu gạo, trộn lẫn với nhau, rồi bắt con Tấm phải lựa riêng ra. Dì ghẻ bảo: “*Lúc nào nhặt xong thì mới được đi xem hội, hễ chưa xong thì không được đi.*” Nói thế rồi hai mẹ con nó đi. Tấm ở nhà khóc.

Bụt lại hiện lên an ủi nó: “*Để ta cho một đàn chim sẻ xuống nhặt đỡ.*” Đến khi lựa riêng xong rồi, Tấm lại khóc: “*Con không có quần áo đẹp để đi xem hội.*” Bụt bảo rằng: “*Con đi đào những cái lọ đã chôn ở dưới giường lên.*” Tấm mới đào lên, thì thấy quần áo, một đôi giày và một con ngựa. Tấm mừng quá, liền thay quần áo rồi đi xem hội.

Dự hội xong, lúc Tâm đi qua bờ hồ, đánh rơi chiếc giày, không sao lấy lên được.

Một lát sau, vua ngự đến gần đấy. Voi đứng dừng lại kêu rầm rĩ. Vua thấy sự lạ mới phán cho quân lính phải xuống hồ, xem có gì lạ không. Tức khắc lính xuống hồ, mò thấy một chiếc giày thêu đẹp lắm.

Vua phán cho tất cả con gái đi xem hội ước thử. Hễ chân ai đi vừa thì vua lấy làm vợ. Trong đám hội ai cũng ước thử. Nhưng chẳng có chân ai vừa. Tâm cũng xin ước thử. Dì nó mắng rằng: “*Chuông khánh còn chẳng ăn ai, nữa là mảnh chĩnh bỏ ngoài bờ tre.*” Đến lúc Tâm ước thì vừa vặn. Vua bèn sai lính thị vệ đem ngay kiệu rước Tâm về cung. Thế là Tâm trở thành hoàng hậu.

Chú Thích

Đảm đương: *to take on*

Lấm: *dirty*

Trút: *pour*

Hội: *fair*

Ướm thử: *try on*

Nuông chiều: *spoil, pamper*

Hụp: *go under water*

Hẫm: *stale*

Rầm rĩ: *blustering*

Hoàng hậu: *queen*

Trả Lời Câu Hỏi

(Cho các em trả lời những câu hỏi sau.)

1. Khi đi bắt tôm tép, Cám đã làm gì với giỏ của Tấm?

2. Tấm làm gì để có áo quần đi xem hội?

3. Làm sao Tấm trở thành hoàng hậu?

Ngữ Vựng

(Giúp các em chọn và khoanh tròn các định nghĩa thích hợp với những từ sau.)

1. Trong lúc đó thì Cám được mẹ **nuông chiều** không phải làm gì... Từ “**nuông chiều**” có nghĩa là:
 - Thương yêu quá mức.
 - Đánh đập quá đau.
 - Phạt quá nặng.
2. Lúc Tấm hụp xuống thì Cám ở trên bờ **trút** lấy cả tôm tép của Tấm vào giỏ mình rồi mang về trước. Từ “**trút**” có nghĩa là:
 - Đổ ra.
 - Đưa về.
 - Mang đi.
3. Gà **bới** một chỗ thì thấy xương ngay. Từ “**bới**” có nghĩa là:
 - Chôn.
 - Đào.
 - Mổ.
4. Voi đứng dừng lại kêu **rầm rĩ**. Từ “**rầm rĩ**” có nghĩa là:
 - Ồn ào.
 - Rất khế, rất nhỏ.
 - Yên tĩnh.
5. Tức khắc lính xuống hồ, **mò** thấy một chiếc giày thêu đẹp lắm. Từ “**mò**” có nghĩa là:
 - Giấu đi.
 - Sờ, tìm kiếm ở dưới nước.
 - Vắt đi.
6. Vua phán cho tất cả con gái đi xem hội **uớm thử**. Từ “**uớm thử**” có nghĩa là:
 - Mang thử vào xem có vừa không.
 - Tháo ra.
 - Xếp hàng.

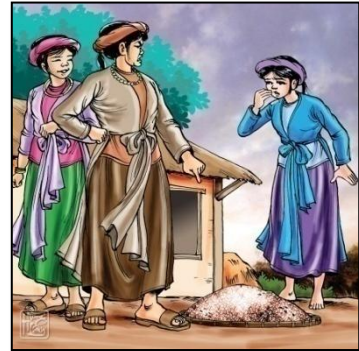
Thêm Dầu

(Đọc cho các em thêm dầu.)

Ngay ngay Tam phải đảm đương hết mọi công việc nặng nhọc trong nhà.

Me Cam lấy một đầu thóc và một đầu gạo, trộn lẫn với nhau, rồi bắt con Tam phải lựa riêng ra.

Dù hỏi xong, lúc Tam đi qua bờ hồ, đành rời chiếc giày, không sao lấy lên được.

Chính Tả

(Đọc cho các em viết chính tả. Sau đó, cho các em đọc lại từng câu.)

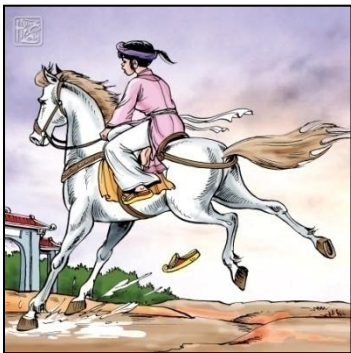

Sửa Lỗi Chính Tả

(Đọc cho các em sửa lỗi chính tả. Cho các em khoanh tròn những chữ sai lỗi chính tả. Sau đó, cho các em viết lại nguyên câu.)

Con về nhà nhặc lấy xương bỏ vào lọ rồi đem chôn dưới giườn. (3 lỗi)

Tút khắc linh xuống hồ, mò thấy một chiếc giày thêu đẹp lắm. (3 lỗi)

Tập Làm Văn – Ở Đâu? Khi Nào?

Để cho câu văn rõ ràng hơn người ta không những thêm vào câu văn chi tiết về nơi chốn mà còn thêm chi tiết về thời gian vào trong các câu đó bằng cách đặt các câu hỏi như:

Ở đâu? Khi nào? v.v..

Ví dụ:

Ông thích uống trà.

Chúng ta tự hỏi:

Ông thích uống trà khi nào?

vào buổi sáng

.....

Ông thích uống trà ở đâu?

ở sau vườn

.....

Ráp lại, ta sẽ có câu như sau:

Ông thích uống trà *vào buổi sáng ở sau vườn.*

Bài Tập – Tập Làm Văn (Ở Đâu? Khi Nào?)

(Cho các em thêm chi tiết về nơi chốn và thời gian vào những câu sau.)

1. Cô Ngọc và các bạn đi nghỉ hè.

2. Bố mẹ Ninh thức dậy để chạy bộ.

3. Hiền được chú Tư dắt đi mò cua bắt ốc.

4. Dung nhìn các anh chị học vẽ.

5. Gia đình bác Hải xem đốt pháo bông.
